

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg kender godt virkeligheden, og virkeligheden er heller ikke sort-hvid. Det indrømmer jeg. Hvis man blander sort og hvidt, så bliver det gråt, så der er sikkert masser af gråzoner også her.

Men det er jo ikke noget argument for, at hvis tingene er begyndt at skride, så skal de skride yderligere. Den her diskussion er jo fyldt med en masse dilemmaer. Det siger sig selv. Det er jo også et dilemma, at vi laver ampulsæt etc., når vi i øvrigt ikke har legaliseret stofferne, det med-giver jeg gerne.

Men det, man bør tage stilling til – og det er en principiel stillingtagen, det indrømmer jeg gerne, og jeg har ikke noget imod at have nogle principper, det troede jeg sådan set heller ikke man havde i Det Radikale Venstre – er jo, om man skal glide yderligere ud. Der må jeg bare klart melde fra, det ønsker vi ikke.

Så må vi angribe virkeligheden der, hvor virkeligheden er, ved at følge op på nogle af de initiativer, vi i øvrigt også i fællesskab har taget, mere fokuseret, mere målrettet, mere konsekvent. Det spor vil regeringen gerne ind i, og det vil vi gerne være i dialog også med Det Radikale Venstre om.

(Kort bemærkning).

Charlotte Fischer (RV):

Jeg forstår, at ministeren mener, at det nu pludselig er meget principielt at tage det skridt. Alle-rede i dag på offentligt støttede institutioner ser vi igennem fingre med det og tåler det, fordi vi mener, det er rigtigt. Men nu er det altså det store principielle skridt at sige ja til det her. Der støtter ministeren sig jo bl.a. til, at han mener, at det her er det halve skridt på vej til en legalisering af de hårde stoffer.

Så kunne jeg godt tænke mig at vide, hvilken dokumentation ministeren har for, at et fixerum eller et sundhedsrum er første skridt på vejen til en legalisering af stoffer. I mit hoved er det ikke nødvendigvis sådan. Man kan godt sige ja til det her, uden at man bagefter står og siger, at så er vi også nødt til at legalisere stoffer.

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Man kan jo altid bilde sig selv ind, når man be-finder sig på en glidebane eller en rutsjebane, at

lige der, hvor man er i splitsekundet, bliver man ved med at blive. Det kan man jo godt bilde sig selv ind.

Men jeg kunne omvendt spørge, hvad dokumentationen er for, at debatten stopper, hvis vi lavede et fixerum? Kan fru Charlotte Fischer eller andre her i salen så ved dokumentation eller på anden vis markere, at hvis vi gør det her, så har vi løst problemerne, så findes der ingen problemer mere; så er der ikke længere nogen nar-komaner, der lever et uværdigt liv; så er der ikke længere nogen, der bliver stressede af, at de skal skaffe sig penge til stoffer og dermed ikke får paratheden til afvænnning; så har vi løst problemerne? Nej, det kan man jo ikke.

Derfor vil det være sådan, at hvis vi tager det her skridt, vil logikkens veje jo føre til, at vi også efterfølgende bliver presset til at overveje at tage det næste. Når man befinder sig på en glidebane og ikke vil glide mere, så må man jo på et tids-punkt vælge at kaste noget salt eller sand ud, og det er det, regeringen gør her. Vi siger: Hertil og ikke længere. Og lad os så bruge kræfterne på at gøre det, der kan gøres mere og bedre, frem for at bruge energi politisk og økonomisk på det her, som efter vores opfattelse er et misgreb.

Formanden:

Tak til indenrigs- og sundhedsministeren. Så er det hr. Preben Rudiengaard som ordfører.

Kl. 17.30

Preben Rudiengaard (V):

Jeg skal meddele, at da vores ordfører på områ-det ikke var i stand til at være her, har jeg lovet at overtage det.

Det er jo således, at det her forslag lægger op til, at der forsøgsvis skal etableres fixerum for de hårdest belastede stofmisbrugere, rum, hvor de lovligt kan både besidde og indtage euforiseren-de stoffer under overvågning af et sundhedsfag-ligt personale.

Jeg vil gerne slå fast, at vi i Venstre har stor forståelse for de beboere på Vesterbro og andre steder, der skal døje med følgeproblemer for stofmisbrugerens tilstedeværelse såsom larm, ga-deslagsmål, kanyler, der flyder osv. Vi har også stor forståelse for stofmisbrugerne. De skal nat-URLIGVIS hjælpes, og et fixerum kan umiddelbart virke som en hygiejnisk og værdig måde at af-hjælpe en del af problemerne på, men oprettel-sen af fixerum er hverken uproblematiske eller den bedste måde at hjælpe stofmisbrugere på.